

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2558/2001 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 3ης Δεκεμβρίου 2001****που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου όσον αφορά την αναταξινόμηση των
διακανονισμών υπό συμφωνίες ανταλλαγής επιτοκίων και υπό προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίων
(swaps)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩ-
ΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως
το άρθρο 285 παράγραφος 1 της συνθήκης,την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο
251 της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2223/96, του Συμβουλίου της
25ης Ιουνίου 1996, για το ευρωπαϊκό σύστημα εθνικών και
περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας⁽⁴⁾, περιέχει το
πλαίσιο αναφοράς κοινών προτύπων, ορισμών, ταξινομήσεων
και λογιστικών κανόνων για την κατάρτιση των λογα-
ριασμών των κρατών μελών για τις στατιστικές απαιτήσεις
της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, έτσι ώστε να εξασφαλίζονται
συγκρίσιμα αποτελέσματα μεταξύ κρατών μελών.

(2) Στο ΕΣΛ 95, όπως και στο ΣΕΛ 93, οι ανταλλαγές (swaps)
ορίζονται (5.67) ως «συμβατικές συμφωνίες μεταξύ δύο
μερών που συμφωνούν να ανταλλάξουν, διαχρονικά και
σύμφωνα με προκαθορισμένους κανόνες, ροές πληρωμών
για το ίδιο ποσό χρέωσης», ενώ αναφέρεται ότι «οι δύο πιο
συνηθισμένες ποικιλίες είναι οι ανταλλαγές επιτοκίων και οι
ανταλλαγές συναλλάγματος».

(3) Στις αρχικές εκδόσεις του ΕΣΛ 95 και του ΣΕΛ 93, οι ροές
τόκων που ανταλλάσσονται μεταξύ δύο αντισυμβαλλομένων
υπό συμφωνίες ανταλλαγών (swaps) οποιουδήποτε είδους
και υπό προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίων θεωρήθηκαν ως
μη χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, που καταγράφονται στο
εισόδημα περιουσίας, στο στοιχείο τόκοι.

(4) Προέκυψαν προβλήματα από την ανωτέρω διάταξη και η
Επιτροπή θεωρεί, κατά συνέπεια, ότι είναι απαραίτητο να
αποκλειστούν αυτές οι ροές τόκων από το εισόδημα περιου-
σίας, όπως συμβαίνει στο αναθεωρημένο ΣΕΛ 93.

(5) Επομένως, είναι σωστό να καταγράφονται οι ροές αυτές στις
χρηματοπιστωτικές συναλλαγές στο στοιχείο χρηματοπιστω-
τικά παράγωγα, που περιλαμβάνεται στο ΕΣΛ 95 στο F3 με
τίτλο «Χρεόγραφα εκτός από μετοχές».

(6) Ειδική αντιμετώπιση αυτών των ροών θα πρέπει να καθορι-
σθεί για τα δεδομένα που διαβιβάζονται στο πλαίσιο της
διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος.

(7) Ζητήθηκαν οι γνώμες της Επιτροπής Στατιστικού Προγράμ-
ματος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ιδρύθηκε με την
απόφαση 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ⁽⁵⁾, και της Επιτροπής Στα-
τιστικών σε θέματα νομισματικά, χρηματοπιστωτικά και ισο-
ζυγίου πληρωμών, που ιδρύθηκε με την απόφαση 91/115/
ΕΟΚ⁽⁶⁾, σύμφωνα με το άρθρο 3 των εν λόγω αποφάσεων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβου-
λίου τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανο-
νισμού.⁽¹⁾ ΕΕ C 116 της 26.4.2000, σ. 63.⁽²⁾ ΕΕ C 103 της 3.4.2001, σ. 8.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Μαρτίου 2001 (δεν έχει
ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), και απόφαση του Συμβου-
λίου της 8ης Νοεμβρίου 2001.⁽⁴⁾ ΕΕ L 310 της 30.11.1996, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε
τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 995/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L
139 της 23.5.2001, σ. 3).⁽⁵⁾ ΕΕ L 181 της 28.6.1989, σ. 47.⁽⁶⁾ ΕΕ L 59 της 6.3.1991, σ. 19· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την
απόφαση 96/174/ΕΚ (ΕΕ L 51 της 1.3.1996, σ. 48).

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Δεκεμβρίου 2001.

για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος
N. FONTAINE

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
F. VANDENBROUCKE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου τροποποιείται ως εξής:

1. Στο κεφάλαιο 4, το σημείο 4.47. αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4.47. Καμιά πληρωμή που προκύπτει από οποιοδήποτε είδος συμφωνίας ανταλλαγής (swap) δεν θεωρείται τόκος και δεν καταγράφεται στο εισόδημα περιουσίας. (Βλέπε σημεία 5.67. στοιχείο δ) και 5.139. στοιχείο γ) σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά παράγωγα).

Κατά τον ίδιο τρόπο, οι συναλλαγές υπό προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίων δεν καταγράφονται ως εισόδημα περιουσίας. (Βλέπε σημείο 5.67. στοιχείο ε).»

2. Στο κεφάλαιο 5:

α) Στο σημείο 5.67., τα στοιχεία δ) και ε) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) συμφωνίες ανταλλαγής (swaps), μόνο αν έχουν αγοραία αξία επειδή είναι εμπορεύσιμες ή μπορούν να αντισταθμιστούν. Οι συμφωνίες ανταλλαγής είναι συμβατικές συμφωνίες μεταξύ δύο μερών που συμφωνούν να ανταλλάξουν, διαχρονικά και σύμφωνα με προκαθορισμένους κανόνες, ροές πληρωμών για το ίδιο ποσό χρέωσης. Οι πιο συνηθισμένες ποικιλίες είναι οι ανταλλαγές επιτοκίων, οι ανταλλαγές ξένου συναλλάγματος και οι ανταλλαγές νομισμάτων (που ονομάζονται επίσης διανομισματικές ανταλλαγές τόκου). Οι ανταλλαγές επιτοκίων προϋποθέτουν την ανταλλαγή πληρωμών τόκου διαφορετικού χαρακτήρα, όπως π.χ. με σταθερό επιτόκιο ή με κυμαινόμενο επιτόκιο, δύο διαφορετικά κυμαινόμενα επιτόκια, σταθερό επιτόκιο σε ένα νόμισμα και κυμαινόμενο επιτόκιο σε άλλο, κτλ. Οι ανταλλαγές ξένου συναλλάγματος (συμπεριλαμβανομένων όλων των προθεσμιακών συμβάσεων) είναι συναλλαγές ξένων νομισμάτων με προκαθορισμένη συναλλαγματική ισοτιμία. Οι ανταλλαγές νομισμάτων προϋποθέτουν την ανταλλαγή συγκεκριμένων ποσών δύο διαφορετικών νομισμάτων και στη συνέχεια αποπληρωμές, οι οποίες περιλαμβάνουν και ροές τόκων και ροές αποπληρωμής, διαχρονικά σύμφωνα με προκαθορισμένους κανόνες. Καμιά από τις απορρέουσες πληρωμές δεν θεωρείται εισόδημα περιουσίας στο σύστημα και όλοι οι διακανονισμοί καταγράφονται στους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς,

ε) προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίου (ΠΣΕ), μόνο εάν έχουν αγοραία αξία επειδή είναι εμπορεύσιμες ή μπορούν να αντισταθμιστούν. Οι ΠΣΕ είναι συμβατικές συμφωνίες στις οποίες δύο μέρη, για να προστατευθούν από μεταβολές του επιτοκίου, συμφωνούν για ένα πληρωτέο τόκο, σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία εξόφλησης, με βάση ένα πλασματικό ποσό αρχικού κεφαλαίου που δεν ανταλλάσσεται ποτέ. Οι πληρωμές σχετίζονται με τη διαφορά μεταξύ του συμφωνηθέντος επιτοκίου και του αγοραίου επιτοκίου που επικρατεί τη στιγμή της εξόφλησης. Οι πληρωμές αυτές δεν θεωρούνται εισόδημα περιουσίας στο σύστημα αλλά καταγράφονται στο στοιχείο χρηματοπιστωτικά παράγωγα.»

β) Στην παράγραφο 5.139., τα στοιχεία γ) και δ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) τυχόν εμφανείς προμήθειες που καταβάλλονται σε, ή εισπράττονται από μεσίτες ή άλλους ενδιαμέσους για τη διευθέτηση προαιρετικών δικαιωμάτων, προθεσμιακών αγορών, ανταλλαγών (swaps) και λοιπών συμβάσεων παραγώγων, αντιμετωπίζονται ως πληρωμές για την παροχή υπηρεσιών στους κατάλληλους λογαριασμούς. Τα συμβαλλόμενα μέρη μιας ανταλλαγής δεν θεωρείται ότι παρέχουν υπηρεσίες αμοιβαία, όμως τυχόν πληρωμές σε τρίτους για τη διευθέτηση της ανταλλαγής θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως πληρωμή για την παροχή υπηρεσιών. Υπό μια συμφωνία ανταλλαγής, όπου ανταλλάσσονται αρχικά κεφάλαια, οι αντίστοιχες ροές πρέπει να καταγράφονται ως συναλλαγές του βασικού μέσου· οι ροές άλλων πληρωμών (εκτός από τις προμήθειες) πρέπει να καταγράφονται στο στοιχείο χρηματοπιστωτικά παράγωγα (F34). Αν και το πριμ που καταβάλλεται στον πωλητή ενός προαιρετικού δικαιώματος μπορεί εννοιολογικά να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνει μια επιβάρυνση για παροχή υπηρεσιών, στην πράξη δεν είναι συνήθως δυνατό να διακριθεί η συνιστώσα της παροχής υπηρεσιών. Επομένως, η συνολική τιμή πρέπει να καταγράφεται ως αγορά χρηματοπιστωτικού περιουσιακού στοιχείου από τον αγοραστή και ως ανάληψη υποχρέωσης από τον πωλητή,

δ) όταν οι συμβάσεις ανταλλαγής περιλαμβάνουν την ανταλλαγή αρχικών κεφαλαίων, όπως π.χ. συμβαίνει στις ανταλλαγές νομισμάτων, η αρχική ανταλλαγή πρέπει να καταγράφεται ως συναλλαγή του βασικού μέσου που ανταλλάσσεται και όχι ως συναλλαγή χρηματοπιστωτικών παραγώγων (F.34). Όταν οι συμβάσεις δεν αφορούν την ανταλλαγή αρχικών κεφαλαίων, δεν καταγράφεται καμία συναλλαγή κατά την έναρξη. Και στις δύο περιπτώσεις, δημιουργείται σιωπηρώς στο σημείο αυτό ένα χρηματοπιστωτικό παράγωγο με μηδενική αρχική αξία. Στη συνέχεια, η αξία της ανταλλαγής θα είναι ίση με:

1. για τα ποσά αρχικών κεφαλαίων, την τρέχουσα αγοραία αξία της διαφοράς μεταξύ των αναμενόμενων μελλοντικών αγοραίων αξιών των ποσών που θα επανανταλλαγούν και των ποσών που ορίζονται στη σύμβαση,
2. για τις λοιπές πληρωμές, την τρέχουσα αγοραία αξία των μελλοντικών ροών που ορίζονται στη σύμβαση.

Οι μεταβολές της αξίας του παραγώγου διαχρονικά θα πρέπει να καταγράφονται στο λογαριασμό ανατίμησης.

Οποιαδήποτε επανανταλλαγή αρχικών κεφαλαίων πραγματοποιηθεί αργότερα θα διέπεται από τους όρους και τις συνθήκες της σύμβασης ανταλλαγής και μπορεί να προϋποθέτει την ανταλλαγή χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων σε τιμή διαφορετική από την επικρατούσα αγοραία τιμή για τέτοια περιουσιακά στοιχεία. Η αντισταθμιστική πληρωμή μεταξύ των συμβαλλομένων της σύμβασης της ανταλλαγής θα είναι αυτή που ορίζεται από τη σύμβαση. Στην περίπτωση αυτή, η διαφορά μεταξύ της αγοραίας τιμής και της συμβατικής τιμής είναι ίση με την αξία ρευστοποίησης του στοιχείου του ενεργητικού/παθητικού, όπως ισχύει την ημερομηνία λήξης και θα πρέπει να καταγράφεται ως συναλλαγή χρηματοπιστωτικών παραγώγων (F.34). Αντίθετα, οι λοιπές ροές υπό μια συμφωνία ανταλλαγής καταγράφονται ως συναλλαγή χρηματοπιστωτικών παραγώγων για τα ποσά που ανταλλάσσονται πραγματικά. Όλες οι συναλλαγές χρηματοπιστωτικών παραγώγων πρέπει να αντιστοιχούν με το συνολικό κέρδος/ζημία ανατίμησης για όλη τη διάρκεια της σύμβασης ανταλλαγής. Η αντιμετώπιση αυτή είναι ανάλογη με αυτή που ορίζεται σχετικά με προαιρετικά δικαιώματα (οψιόν), που ασκούνται μέχρι την παράδοση (βλέπε σημείο α).

Για μια θεσμική μονάδα, μια συμφωνία ανταλλαγής ή μια προθεσμιακή σύμβαση επιτοκίου καταγράφεται στο στοιχείο χρηματοπιστωτικά παράγωγα στην πλευρά του ενεργητικού όταν έχει θετική καθαρή αξία, και οι θετικές καθαρές πληρωμές αυξάνουν τη θετική αξία (και αντίστροφα). Όταν η συμφωνία ανταλλαγής έχει καθαρή αρνητική αξία, καταγράφεται στην πλευρά του παθητικού, ενώ οι αρνητικές καθαρές πληρωμές αυξάνουν την καθαρή αξία (και αντίστροφα).»

3. Προστίθεται το ακόλουθο παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

Σε σχέση με τις εκθέσεις των κρατών μελών προς την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, η οποία καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93 του Συμβουλίου (¹), το “δημόσιο έλλειμμα” είναι το εξισωτικό μέγεθος “καθαρή δανειοληψία/καθαρή δανειοδοσία” της δημόσιας διοίκησης με την ευρεία έννοια, συμπεριλαμβανομένων των ρών καταβολής τόκων που προκύπτουν από συμφωνίες ανταλλαγής και από προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίου. Αυτό το εξισωτικό μέγεθος κωδικοποιείται ως EDPB9. Γι' αυτό το σκοπό, οι τόκοι περιλαμβάνουν τις προαναφερθείσες ροές και κωδικοποιούνται ως EDPD41.

(¹) ΕΕ L 332 της 31.12.1993, σ. 7· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 475/2000 (ΕΕ L 58 της 3.3.2000, σ. 1).»